UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Medrico abbate. Cap[itulum]. xxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

ſuluit eſſe placandum ⁊ in chriſto martyr expi-
rauit. Sepultus in monaſterio ſuo. Ex cuius
tumulo oleum diu manās languentibus mede-
lam preſtare cōſueuit. Paſſus eſt autem kalen-
dis ſeptembris.

¶ De ſancto Agilo abbate Cap. xxiij.

Agilꝰ ab-
bas tēpore clo-
douei regis frā
corum claruit.
Hic Agnoaldi
nobilis conſiliarij regis ſigi-
berti filius bone indolis ad-
huc puer ſancti Columbani
abbatis benedictione perce-
pta ſancto euſtaſio religioſo
viro cum alijs pluribus clericis omnibus poſt
modum futuris epīs a parentibus traditus ē
ſacris lrīs imbuendꝰ: factuſq; monachus ſub
ſancti colūbani abbatis diſciplina fuit conuer
ſatione mirabilis. Dum autē columbanus bru
nichildi regine ſicut et alijs mulieribus aditū
monaſterij ꝓhiberet: et ob hoc ad inſtantiā re-
gis a Theodorico rege de monaſterio expul-
ſus eſſet: euſtaſio eidez monaſterio ſubſtituto:
miſſus eſt agilus ad regez reconciliādū. Et cū
longe iam a monaſterio abiſſet: et nepos quidā
vandaloni ducis precognito quare iret: cum ſa
tellitibus ſuis eum aggreſſus fuiſſet: ipſumq;
educto gladio percutere vellet: manus eius re
pente arida facta eſt. Cui veniā poſtulanti ſan-
ctus manuz ſuā reſtituit: in quo audito miracu
lo rex placatus colūbanū ad abbatiā ſuaz reſti
tuit. ¶ Proceſſu vo tpis miſſus eſt agilꝰ cū ſan
cto euſtaſio a lotario rege ad vicinas gētes ad-
huc gētiles predicādas: vbi multos ad xpm cō
uertit: ⁊ miraculis coruſcauit. Nā in via demo-
niacū liberauit. Sadabergā virginē cecā illu-
minauit: ei quoq; eidem iterū fabricāti ſalutez
ſubitā orationibꝰ īpetrauit. ¶ Cū igiƭ ſctūs an
doenꝰ eps ſup torrētē: qui dicitƭ reſbacē: in ꝓ-
prio ſolo monaſteriū de ſuis facultatibꝰ cōſtru
xiſſet: eidē monaſterio agiluz abbatē prefecit:
vt dictū ē ſupra in legēda ſctī andoeni. iij. non.
maij. Cuius vicz cenobij conſtruēdi locus eidē
andoeno diuinitus taliter oſtēſus eſt. Tribus
enī noctibus ſup ipm locū vidit nubē in modū
crucis mirabiliter radiantem: ⁊ deinde tribus
diebus ſubſequenter eundem locuz in modum
crucis repperit roze conſperſum: eo. ſ. ambitu
quo monaſteriū fuerat conſtruendū. ¶ Dū aūt
agilus abbas hoſpitalitati ſolicitus intende-
ret: die quadā media hyeme leproſum ante fo-
res inuentū ad ignē calefaciendū adduxit: ipm
ſubito nuſq̄ vidit. ¶ Alia vice ad metētes cum
fratribꝰ acceſſit: et tēpeſtate ſubito ingruente
ſigno crucis edito imbrē a ſe ⁊ meſſoribus cō-
peſcuit: grādine per gyrū circa eos nimia deci
dente. ¶ Annoruz. xcviij. exiſtens orauit: vt de
hac vita ſolueretƭ: cui relatū eſt q̄ poſt biēnium
votū obtineret. Sicq; cētenarius migrauit ad
xpm kal'. ſeptēbris: in cuiꝰ tranſitu ado mona-
chus choros angelor pſallētes audiuit. In eiꝰ
etiā ſepultura frater quidā febricitās: ⁊ alius
dolore dentiū tortus tactu corpis liberantƭ.

¶ De ſancto Antonino martyre. Cap. xxiiij.

Antoninꝰ
martyr apud apa
miaz paſſus eſt: q̄
ex eodem oppido oriūdus no
bilis genere ab infantia chri-
ſto ſeruiēs ⁊ virgo permanēs
amore martyrij flagrās ex vr-
be ſua diſceſſit. Et dum chri-
ſtianos perq̄reret ad pſbyte-
ratus ordinē aſcendit: ⁊ inde
verbum dn̄i diſſeminādo proceſſit. Cum autez
ex itinere fatigatus ſit in nimia laboraret: ora-
tione fuſa virga ſolū percuſſit: ⁊ ſtatim fons vi
uus ſcaturit ad eius refectionē: ⁊ deinceps ad
egror ſalubritatē. Reuerſus aūt apamiā ⁊ gē-
tiles impugnās martyriū ſuū fidelibus predi-
xit. Uerum dum loca ſacra cum quibuſdā chri-
ſtianis viſitaret: ⁊ ab eis aliquantulum diuer-
tiſſet: a paganis tētus et iuxta flumen ad radi
ces mōtis apamie decurrēs decollatꝰ eſt. Cor-
pus quoq; eius mēbratim diſcerptū ⁊ vna cum
capite in flumine demerſuz eſt. Sed diuino mi
raculo ſanguis de corpore fluens in vnū cōge-
latus: ⁊ in vnū a fidelibus collectus eſt. Aqua
etiā fluminis a curſu deſiſtens ad corpus colli
gendū xpianis in alueo viā fecit. Sicq; corpus
vna cū ſanguine leuatū atq; ſepultū eſt. Caput
autē eius ab angelis de mane ſublatū nauicule
parue imponitƭ: ⁊ duobus angelis in ſimilitudi
nem duarū aquilarū nauiculā contra fluminis
curſum ſine remo gubernātibus ipam ad habi
taculū feſti principis deduxerūt: quē ſanctꝰ an-
toninus ad fidē xpi ꝯuerterat. Qd̄ feſtus per
ſpiritū diuina reuelatione cognoſcēs ad nauē
deſcendit: caputq; collegit atq; habitationem
ſuam a loco illo remouēs in domo ꝓpria caput
deuote recondidit: domūq; ſuā in eccleſiā com
mutauit. Paſſus eſt. iiij. non. ſeptembris.

¶ De ſctō Mederico abbate. Cap. xxv.

Medericus
abbas apud eduē
ſem ciuitatem cla
ruit. Hic ex ipius
ciuitatis pago nobili genere
ortus. Cum eſſet annor. xiij.
inuitis parentibus ad mona-
ſteriū ipiꝰ vrbis fugit: ⁊ mona
chꝰ effectꝰ penitētie mirabili
operā dedit. Nā i hebdomada

vix ſolummodo cibum ſumebat: ꝛ cilicio aſper-
rimo carnē domabat. Succeſſit abbati defun-
cto in regimine loci: multis miraculis pollens.
Nam monachuꝫ quendā libidine diu grauiter
tentatum: ꝛ fere ad deſperationē adductū tu-
nicam ſuā induens excuſſo ab illo demone etiā
corporaliter vlulante ad caſtitatē nimiā reuoca-
uit. Aliū etiam ante completū officiū eccleſiam
egredientē diuq́ꝫ correptum reliquiis panis ſui
cibauit: ꝛ repēte ad emēdationē reduxit. ℭ Ve-
rū dum famā populi ad ſe confluentis effuge-
ret in vaſta heremo ſe concluſit: ſed de manda-
to epiſcopi ad monaſterij regimen inuitus re-
dijt. Poſt modicū autem orationis gratia pari-
ſius veniens in cellula ſancti petri duobus an-
nis. ꝛ. ix. menſibus ſe includens diſcipulos cō-
uocauit ꝛ eiſdem obitus ſui die prenunciato in
pace quieuit. iiij. nonas ſeptembris anno domi-
ni. cccccccccclxxxiiij. othonis imperatoris tertij
anno primo: ſepultus ibidē miraculis fulgēs.

ℭ De ſancto Coſma confeſſore. Cap. xxvi

COſmas cō-
feſſor natione gre-
cus in inſula cre-
teſi. heremiticam
vitā duxit. Qui omnibus die-
bus vite ſue ieiunijs ꝛ oratio-
nibus vacans in quodā antro
reſedit. vbi ꝛ poſt laudabilē vi-
tam in pace quieuit. iiij. noñ.
ſeptēbris. Cuius corpus cuꝫ
aliquod tempore in eodem ſpecu ſepultū quie-
uiſſet ab incolis loci intra ciuitatē tranſlatum
eſt vt honorificentius coleretur. Quod deo et
ſancto diſpliciuiſſe euidenti ſigno apparuit. Nā
maxima aeris ſiccitate ſuperueniente areſacta
eſt terra et fames valida ſubſecuta: nec prius
illapſa de celo pluuia fertilitas abundauit: do-
nec ſanctum corpus ad loci ſui abdita reductū
eſt. Poſt annos xpo fere. cccc. corpus ipm a ve-
netis nauigantibus inde ſublatum eſt: ꝛ vene-
tias tranſlatum: atq́ꝫ in monaſterio ſancti geor-
gij maioris reconditū: vbi ad preſens quieſcit.

ℭ De ſancto Elpidio epiſcopo. Cap. xxvij.

ELpidius
lugdunenſis
epiſcopꝰ fuit:
qui multa ſan-
ctitate flagra-
uit et doctria
ꝛ miraculis coruſcauit. Qui
et ppl'm dei ſibi cōmiſſum fe-
lici cura gubernās apud pre-
fatam ciuitatem. iiij. noñ. ſe-
ptembris in pace quieuit. Sepultus in eccleſia
ſanctorū. vij. machabeorū in qua ſcti iuſti eius
predeceſſoris epi mēbra tumulata requieſcūt.

ℭ De ſancto Elpidio abbate. Cap. xxviij.

ELpidius ab-
bas genere cappa-
dox fuit. De q̄ ſcri-
bit heraclides qui habitauit ī
ſpecu ſtudio abſtinentie cun-
ctos vincēs. Nam per annos
xxv. quos ibi vixit dñico tm̄ et
iouis diebus cibum ſumebat:
alijs diebus nihil oīno guſta-
bat: ac per totam noctē ſtādo
ꝛ orando pſallebat: quem innumera multitudo
fratrum ſequebat̄. Dum autē ſcorpio illum no-
cte quadā percuſſiſſet: ipe eo calcato ne ſtandi
quidem ſpaciū in quo ſteterat mutauit intantū
dolorem cōtempſit. ℭ Sarmentū vitis aridum
extra tempus debitū ab eo plantatū adeo cre-
uit: vt vitis magna facta infra annū totā eccle-
ſiam operiret. Hic per ānos vigintiq́ꝫ nunq̄
ad occidentē ſe vertit: nec ſolem declinantē cō-
ſpexit. Cuius exemplo diſcipulus eius ſiſinniꝰ
cum apud eum ſeptem annis fuiſſet: in ſepul-
chro ſe clauſit: in quo ſtans per trieniū ſemper
orauit: nunq̄ die vel nocte deambulans aut ſe-
dens aut iacens. ℭ Elpidius igitur poſt ānos
predictos ad cappadociam regreſſus ꝛ preſby-
ter factus fratres ꝛ ſorores in vnum collegit: ꝛ
cenobio conſtructo in pace quieuit. Cuiꝰ feſtuꝫ
agitur. iiij. noñ. ſeptembris.

ℭ De ſctis Euphemia Dorothea Tecla
ꝛ Eraſma xginibꝰ ꝛ martyribꝰ. Cap. xxix.

EVphemia: dorothea: te-
cla: et eraſma
virgines paſſe ſunt in aquileia ci-
uitate tēpore neronis imperato-
ris ſub ſeuaſto preſide. Fuerunt
eni duo fratres nobiles ꝛ ditiſſi-
mi eiuſdē vrbis. Quoꝝ maior noīe valērius pa-
ganꝰ genuit euphemiā ꝛ dorotheā. Alter xo mi-
nor noīe valentianus xpianus genuit teclam et
eraſmā: qui tā filias ſuas q̄ neptes ſepius ad
domū ſuā veniētes ad fidē xpi ſecreto erudie-
bat: q̄s ſctūs hermacoras epus in ipa domo ca-
thetizauit. valērius aūt iuſſit fieri turrim excel-
ſam ſup fluuiū natiſum: ita vt flumen p mediū
turris flueret p arcus reuolutos: in q̄ turri fi-
lias ſuas ppter earū nimiā pulchritudinē collo-
caret: donec eas maritis traderet: duaſq́ꝫ fene-
ſtras tm̄ in ipſa turri fabricari p̄cepit. Sed cū
ad ciuitatē tergeſtinā perrexiſſet: euphemia ꝛ
dorothea tertiā feneſtrā ceteris ampliorē con-
ſtrui fecerunt: vt in ipa ad orōnē ſtare poſſent.
ℭ Cum autē die quadā deſcēdiſſent ad fluuiū
vt ex more ſe lauarent ſupuenerunt ꝛ germane
ipſarū tecla ꝛ eraſma: ꝛ orantibus xginibus vt
aqua fluuij mundaret̄ quatenus digne baptiza-
rent̄: natiſus fluuius retraxit vndulas ꝛ ſtetit.
Eadem hora ſupuenit valentianus cum beato